

VRAJA ECRANELOR

EMA și ERIC

regăsesc PLACUL de joc

ilustrații de
LAVINIA TRIFAN

🙄 PENTRU:

DE LA:

E duminică dimineața, foarte, foarte devreme. Ema se dă jos din pat, se împiedică de papucii ei uriași în formă de unicorni și, cu ochii cârpiți de somn, intră în sufragerie. Acolo dă peste o scenă care o lasă cu gura căscată: micul Eric stă drept în mijlocul camerei, cu picioarele crăcănate

și figura încruntată și mișcă mâna dreaptă dintr-o parte în alta, de parcă ar șterge cu o cârpă invizibilă un geam uriaș aflat în mijlocul sufrageriei. Nu pare s-o vadă pe Ema, e foarte concentrat să dea din mână. *Haț* rapid, de la dreapta la stânga. Apoi, încă o dată. *Haț!*

– Eric, ce faci acolo, prinzi muște? întrebă mirată Ema, frecându-se la ochi.

– Nu, zice Eric printre dinți. Încerc să schimb camera asta cu alta mai interesantă.

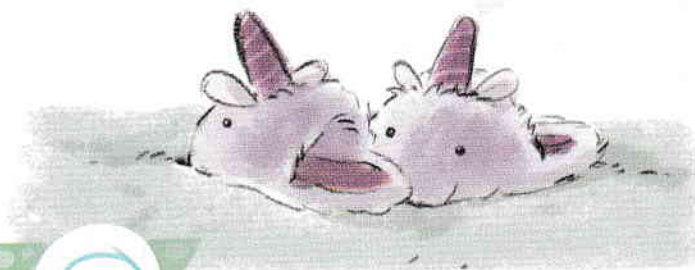
Ema rămâne fără cuvinte. Nu înțelege nimic. Cum să schimbi o cameră cu alta doar dând din mâini? Și dacă e adevărat, ea de ce nu știa un asemenea truc magic valoros? Acum ar fi putut avea camera plină de ponei adevărați...

Doar că mișcarea lui Eric nu pare să funcționeze.
După zece minute de sport cu mâna, Eric renunță
și se așază dezamăgit pe podea.

– De ce nu e viața adevărată la fel de ușoară
precum cea de pe ecran?
Erica vine lângă el și spune seriosă:
– Eric, cred că ai intrat sub vraja ecranelor!
Trebuie să te salvăm!

Ca să înțelegi mai bine întreaga poveste, lasă-mă să-ți povestesc totul de la început. Dacă nu-i cunoști deja pe Ema și Eric, trebuie neapărat să știi că ei sunt frați și se înțeleg foarte bine, cu excepția momentelor (foarte dese) când se ceartă. Ema e un pic mai mare, iar Eric e un pic mai pofticios. Ar mânca întruna.

